Kyrkogårds VANDRING.se

Sven Janssons familjegrav

Hustrun Anna som avled 1928 var starrblind de sista tio åren av sitt liv och det blev dottern Matilda som helt fick överta skötseln av hemmet.

Gustav fortsatte i sin fars fotspår med fiske som huvudsaklig inkomst. Båten var en enkel snipa som han rodde eller seglade. Någon motor fanns inte. På Vithall, liksom på övriga bebodda öar i skärgården fanns ett litet jordbruk med ladugård, kor, får och höns. För att dryga ut fodret skar man vass i augusti månad. Man torkade den och använde som vinterfoder. De båda syskonen hjälptes åt med jordbruket och djuren som var en del i självhushållningen.

Att flytta ifrån Vithall kom aldrig på tal. Inget i den lilla stugan ändrades och de lät sig aldrig påverkas av tidens förändringar. En nymodighet unnade sig Gustav i form av en kristallradio. Med hjälp av den följde han noga med vad som hände i världen.

Det var en upplevelse att hälsa på hos dem och höra Gustav berätta om gångna tider i skärgården och att sitta bredvid Matilda på kökssoffan medan hon malde kaffe och satte på kaffepannan. Hennes goda tjocka pepparkakor glömmer man aldrig.

Gustav och Matilda älskade båda sin ö som Matilda kallade ”Lycksalighetens ö”. De bodde kvar så länge krafterna räckte, men hösten 1959 blev Gustav sjuk och måste uppsöka läkare. Man ordnade då med ett boende i Åkershus på fastlandet. Matilda avled i hjärnblödning i januari 1961 och Gustav avled hastigt i december samma år.

Stugan finns idag kvar som ett museum över deras enkla strävsamma liv och den står öppen för allmänheten.

Ön Vithall ägs av Gaperhult samfällighet som ansvarar för stugans underhåll och bevarande.